

VIT SVÍKJA BØRNINI VIÐ SKEIVARI RAÐFESTING

– Eg haldi, at vit ofta svíkja okkara børn, tí vit raðfesta týðningarleys ting, sigur 22 ára gamla Victoria Neshamar úr Klaksvík, sum saman við manni sínum Karstin hevur tikið ta umstríddu avgerð, at sonur teirra ikki skal á stovn

ANNIKA KUNOY IM

Feministar hveppast við, og námsfrøðingar rista við høvdinum. Men 22 ára gamla Victoria Neshamar hevur sínar egnu hugsanir og sannføringar, tá tað snýr seg um familjuraðfestingar í dagsins samfelag. Hon fylgir ikki streyminum, og hon vil av øllum alvi gera sítt til at liva í tráð við egnu sannføring.

Vicoria og Karstin Neshamar úr Klaksvík vóru ávíkavist 19 og 22 ár, tá tey giftust. Stutt eftir fingur tey sonin Trygva, sum í dag er 18 mánaðir. Áðrenn tey fingur Trygva høvdu tey ætlanir um at flyta til Danmarkar, tí Victoria skuldi byrja at lesa til ljósmóður. Stutt eftir at Trygvi varð føddur, skrivaði Victoria – sum flest onnur foreldur – hann upp á biðilista til vøggustovupláss í kommununi. Men sum tíðin leið, broyttist eitthvørt innan í henni. Hon greiðir frá, at hon hevði eina sterka kenslu av, at hetta als ikki var rætta avgerðin. Hon fór tí at lesa meir um tørv, tilknýti og menning hjá smábørnum og kom fram á fleiri kanningar, sum vísa á, at størsti tørvurin hjá smábørnum er tætt og trygt tilknýti foreldur síni, og at hetta tilknýti er ein tíðandi

liður í sálarligu menningini hjá barninum.

– Tað var ræðandi at lesa um, hvussu umráðandi tilknýti er til foreldrini, og hvussu menningin hjá okkum menniskjum er tengd at tilknýtinum vit hava fyrstu livitíðina. Tað er her evni til at skapa relatióinir til onnur menniskju, og evni til at regulera okkum sjálvi og handfara kreppur verður ment. Eg helt, at tað var ræðandi at fara á kompromis við tað, sigur hon.

– Sálarfrøðingar siga, at tað kann hava stórar sálarligar avleiðingar fyri børnini, tá tey eru fleiri tímar á stovni dagin og harvið eisini mangla hetta grundleggjandi tilknýti, sigur Victoria Neshamar.

Hon orðaði hugsanir sínar við Karstin, sum í fyrstu syftu ikki tók undir við eini møguligari avgerð um, at Trygvi ikki skuldi ganga í vøggustovu.

– Eg legði kanningarnar fram, sum eg hevði lisið, og eftir at hava tosað um tað, vórðu vit samd um, at rætta avgerðin er, at Trygvi verður heima saman við mær, sigur hon.

Fíggjarligar raðfestingar

Unga parið setti seg síðani niður at hyggja gjølla at fíggjarstøðuni og leggja fíggjarætlan. Skuldu tey liva av eini inntøku og

**At hava kul klæði
gegur ikki gleði. Tí
peningur er tíð. Tá
vit keypa okkurt
kostnaðarmikið,
so brúka vit tíð
upp á tað. Vit
halda, at vit
brúka pengar,
men vit rinda
veruliga við tíð
okkara. Tíð saman
við børnunum,
ommum og øðrum
menniskjum**

leggja pening til síðis, so tey kundu keypa bústað, so máttu tey broyta gamlar vanar og liva undir strangari teymum. Karstin arbeiddir í timburhandli og annaðhvørt vikuskifti í grill-bar.

– Tíverri er einki gandabragd, ið ger eina slíka raðfesting nemmari. Tað er í roynd og veru eitt sindur gamalsligt, tí í høvuðsheitum snýr tað seg um at vera strangari við seg sjálva og minnst til, hvat mál-ið er, sigur unga mamman, sum tó ikki var ovurnýttari, aðrenn stóru broytingina í fíggjarraðfestingini.

Victoria hevði í longri tíð lisið nógv um minimalismu og royndi eisini at liva eftir ta sannføringini. Minimalisma er í stuttum ein raðfesting av tíðini heldur enn matriellum lutum og snýr seg um at minka um tað óneyðugu ovurnøgðina í tilveruni.

– Tað er eitt stórt frælsi í ikki at keypa ting, sum ikki gera teg glaða. Eg havi tað fint við, at míni klæðir bara eru miðal-kul, sigur hon við einum skálkabrosi.

– At hava kul klæði gegur ikki gleði. Tí peningur er tíð. Tá vit keypa okkurt kostnaðarmikið, so brúka vit tíð upp á tað. Vit halda, at vit brúka pengar, men vit rinda veruliga við tíð okkara.

